

NEPRIKLAUSOMA PROFSĄJUNGA
VALSTYBĖS ĮMONĖ IGNALINOS ATOMINĖ ELEKTRINĖ

Lietuvos Respublikos Seimo nariui

2016-11-15 Nr. 97 -09

KREIPIMASIS
Į LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIUS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO KODEKSO

2016 m. rugsėjo 14 d. 2012 – 2016 m. kadencijos Lietuvos Respublikos Seimas atmetė Lietuvos Respublikos Prezidentės D. Grybauskaitės veto ir paliko galioti 2016 m. birželio 21 d. priimtą naują Darbo kodeksą, kuriuo įteisino darbdavių dominavimą ir neišgirdo svarbiausių paprastų žmonių nuogastavimų.

Mūsų nuomone, įstatymus leidžiančiosios institucijos Lietuvos Respublikos Prezidentės veto atmetimas be išlygų gali turėti rimtų neigiamų pasekmių.

Praeitą kadencijos Seimas bei Vyriausybė neatliko vienos iš svarbiausių užduočių nesugebėjo sutelkti socialinių partnerių bei politikų bendram tikslui ir pasiekė tik dar didesnę susiskaldymą, kadangi naujo Darbo kodekso nuostatos supriešina darbdavius ir profsąjungas.

Manome, kad kai kurios naujo Darbo kodekso nuostatos dar labiau didina socialinę atskirtį ir įtampą visuomenėje, skatina emigraciją ir suponuoja darbo žmonių nepasitikėjimą teisės aktus leidžiančiomis institucijomis.

Lietuvos Respublikos Seimo visų parlamentinių partijų atstovai vieningai teigia, jog siekia, kad žmonės Lietuvoje gyventų geriau. Tačiau vieno svarbiausio įstatymo, kuris gali iš pagrindų nulemti darbuotojų apsisprendimą dirbti Lietuvoje ir sąžiningai čia mokėti mokesčius arba emigruoti, siekiant gerovės savo šeimoms, nuostatos byloja visai ką kita. Atmetę Prezidentės veto, kuriuo buvo siekiama teisingumo įgyvendinimo, užtikrinant socialinių partnerių interesų balansą, išvengti savivalės, interesų priešpriešos bei nestabilumo, praeitą kadencijos Seimas neatsižvelgė į žmonių interesus, liko „kurti“ jų lūkesčiams. Ir tai patvirtino 2016 m. spalio mėn. rinkimų į Lietuvos Respublikos Seimą balsavimo rezultatai. Akivaizdu, kad dėl naujo Darbo kodekso nuostatų darbo santykiai tampa lankstesni, bet neužtikrinamas darbuotojų saugumas.

Įteisindamas imperatyvią normą dėl darbo tarybų sudarymo net tose darbovietėse, kur yra veikiančios profsajungos, praeitos kadencijos Seimas užprogramuoja socialinio dialogo destrukciją ir jo neskatina. Be to, toks privalomas reikalavimas tik padidina administracinę našta įmonėms ir neprideda prie efektyvesnio atstovavimo darbuotojams. Daugumoje Europos Sąjungos šalių būtent profesinių sąjungų vaidmuo yra dominuojantis. Siekdami tinkamo atstovavimo darbuotojams, palaikydami Lietuvos Respublikos Prezidentės poziciją, manome, kad galimybė rinkti darbo tarybą darbovietėje turėtų būti nustatyta tik tais atvejais, kai šioje nėra veikiančios profsajungos.

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, naujai išrinktus parlamentarus raginame išgirsti paprastų darbuotojų lūkesčius ir pakeisti 2016 m. rugsėjo 14 d. priimtą Darbo kodeksą pagal 2016 m. liepos 5 d. Lietuvos Respublikos Prezidentės D. Grybauskaitės pasiūlytus veto punktus bei 2016-09-23 Lietuvos profesinių sąjungų konfederacijos rašte Nr. 100 "Dėl pastabų ir pasiūlymų naujai priimtam Darbo kodeksui" pateiktus pasiūlymus ir atidėti 2016 m. rugsėjo 14 d. priimto Darbo kodekso įsigaliojimą, iki bus priimtos atitinkamos pataisos.

- PRIDEDAMA. 1. Lietuvos Respublikos Prezidento 2016-07-05 Dekretas Nr. 1K-705, 25 l.;
2. LPSK 2016-09-23 raštas Nr. 100, 6 l.

VĮ IAE NP pirmininkas

Vladimir Dranik